

Amsterdam

Lucrezia Borgia

Dmi Emi Hmi
Hrál na nábřeží, hrál píseň svou
H Emi Hmi Emi D
Jeho hlas barvu měl tak toužebně podmanivou

Dmi Emi
Hmi
Jeho smích znal moře hlas, tvář solí ošlehanou měl
H Emi Hmi B
D
Usmál se, zastavil čas, řek, chci tam tu zatoulanou

Máš jedno mládí a žít v docích svádí
Dát nočním touhám víc, než jenom klam
Když vítr sílí a tvůj šíf z děl střílí
Měj jedno přání - žít Amsterdam

Ruměnec pokrýl mou tvář
Byl najednou konec mým hrám
Řek už můžeš zahodit snář
Já poznala Amsterdam

Máš jedno mládí a žít v docích svádí
Dát nočním touhám víc, než jenom klam
Když vítr sílí a tvůj šíf z děl střílí
Měj jedno přání - žít Amsterdam

Nanana...